

Svenskeren stemmer i med:

Qvinnegråt
Är intet åt.

Engländeren er dog mest ubarmhjærtig: han påstår, at det ikke rører ham mere at se en Kvinde græde end at se en Gås gå barfodet.

Simuleret Sygdom er også et Yndlings-numer på den trædske og dovne Kvindes Program; det forsikrer i det mindste et gammelfransk Ordsprog:

Femme se planct, femme se deult,
Femme est malade, quand elle veult,
Et, par sainte Marie,
Quand elle veult, elle est guerrie. 7).

Den moderne Franskmand indskærper derfor, at man bør vogte sig for en Kvindes Ansigt, et Muldyrs Bag og en Munk på alle Leder og Kanter. Fremdeles siger han: Nær Mistillid til den slette Kvinde og betro aldrig noget til den Kvinde, du anseer for god.

At tro på en Kvindes Løfte, er ganske tåbeligt. Den, der gør det, siger Spanieren, er lige så sikker på at få et sådant Løfte opfyldt, som han kan være på at fange den Ål, på hvis Halespids han har fået fat. Tydsken udtrykker den samme Håbløshed ret drastisk:

Wer einer Frau glaubt und melkt todte Kühe,
der hat viel Verdruss und vergebliche Mühe.

Eller:

— Die einfältigste der Weiber ist neunfältig.

Det forsikrer også gamle Peder Låle:

— Ee⁸⁾ haffwer qwinne swijgh under skøddh.

Araberen siger nok så sledsk:

— Du, elskede Kvinde, er Indbegrebet af Foranderlighed og Bedrag!

Allerfarligst er Kvinden, når hun giver sig til at kæle for Manden:

Weiber sind Katzen,
Die vorn lecken und hinten kratzen.

— Det ved Manden godt, og dog går han Gang efter Gang i Kvindernes Fælde, thi

Mands List er vel behænde,
Kvindelist har ingen Ende.

7) Kvinden beklager sig, Kvinden „giver“ sig, Kvinden er syg, når hun vil, og — ved den hellige Marie! — når hun vil det, er hun også med det samme rask igen.

8) = altid.

Tydsken rimer således:

Pfaffentrug und Weiberlist
Geht über Alles, was Ihr wisst.

Eller endnu mere eksklusivt:

Weiberlist
Nichts drüber ist.

Engländeren varierer:

— Man may plot, but woman can counterplot.⁹⁾

Og Franskmanden:

Les ruses des hommes vont bien loin,
Mais celles des femmes ne finissent point.¹⁰⁾

Og Italieneren:

— La donna ne sa un punto più del diavolo.¹¹⁾

Men Oldromeren tænkte og sagde det samme længe før dem allé:

— Vincit sope virum femelle astutia durum.¹²⁾

Det går derfor på ingen Måde an at lytte til Kvinderåd: Man kommer til dyrt at betale dem, forsikrer Franskmanden. Mindre forsigtige er vi danske:

— Hør det første Råd af en Kvinde og ei det andet.

Men Italieneren holder med Franskmanden:

Il consiglio femminile,
Od egli è caro o è troppo vile.¹³⁾

Der er her et Ordspil på det sidste Ord, som i sig indbefatter Begreberne: billig und schlecht.

Tydsken mener, at Kvinderåd kun duer for Kvinder, hvad der blot er en mild Ironi i hans Mund, for i Virkeligheden er han overbevist om, at den snedige Kvinde ikke let kommer nogen Vegne med en Könsfælle:

— Die Frau muss arglistig sein, die eine andere Frau überlisten soll.

Nej, det går altid ud over de „fromme“, in casu den stakkels, „godlidende“ Mand. Derfor må alle Adams Efterkommere sætte Ryg mod Ryg for at modstå Kvindens lumskes Angreb. Og Adamssønnerne synger sig Kampmod til gennem en mangeverset Smædevise om Kvinden.

9) Manden kan lave Rænker, men Kvinden kan trævle dem op.

10) Mændenes Snedigheder går meget langt, men Kvindernes er der slet ingen Ende på.

11) Kvinden er altid en lille Kende klogere end Djævelen.

12) Ofte overvandt Kvindens Snedighed den hårde Mand.

13) Kvinderåd er enten dyrt eller altfor billigt (slet).